

Oglas, pripisana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novca, predbrojbi, oglase itd. saj je naputnicom ili poloznicom post. stacionice u Beču na administraciju ista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najblizu poštu predbrojnika.

Tko list na vrieme ne primi, neka to javi odpravnici u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštiranina, ako se izvana napiše "Reklamacija".

Čekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare br. 38.

Djedgovni urednik i izdavatelj Jerko J. Gabulja.

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastu mole stvari, a nestoga sve poljubije. Naroda poslovi.

U nakladi tiskare Leginja i dr. u Poli ulica Giulia 1.

Glavni suradač prof. M. Mandić u Trstu.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastu mole stvari, a nestoga sve poljubije. Naroda poslovi.

Djedgovni urednik i izdavatelj Jerko J. Gabulja.

U nakladi tiskare Leginja i dr. u Poli ulica Giulia 1.

Glavni suradač prof. M. Mandić u Trstu.

Fanatizam za Italiju u Crkvi.

Pod gornjim svojim naslovom uvrstili u predzadnjem broju dopis iz Poreča, koji nam jasno osvjetljuje mišljenje i čuvstva latinskog svećenstva, imenito onog u Poreču. Onom dopisu nismo sa svoje strane pri-dodali ni slovke. Čekali smo na možbilni izpravak one vesti. Nema ga. Čin se zbio javno, u sred bijela dana, pred više vjernika. Molilo se na svog glasa, molilo se u Poreču, u Stolnoj crkvi, u prisutnosti više svećenika, za vrieme javnog bogoslužja: molilo se za Italiju! Čin je dakle pred nama. Ne možemo, a da se danas molko na nj je osvrnemo.

Činimo to radi naše juvnosti u porečkoj biskupiji. Ne činimo toga iz tobožnje zlosti, sto su se naši najluči narodni protivnici — latinski popovi — jednom već sami razkrinkali i pokazali svetu stolu i kamo smieraju. Ima vremena, da su ih mi upoznali i znamo kakvi su oni u nutrinji crne im duše. Prije il kasnije moralo je do toga doći.

Možgo su oni jada zadali blednom našem narodu, u crkvi i van crkve. Iz crkve iz-trijebili nam jezik, i van crkve radili prirodjenom im lukavosću i prevejanosću, kako da nam skruči narod u političkom gospodarskom pogledu. Niti za kršćanski se uzgoj našeg naroda nisu oni krinili. Propovjedali mu oni talijanski, nagovarali ga talijanski, pisali mu talijanski. A narod ih nerazumio. I zato je zaostao u kršćanskim naukima, nazadovao u čudorednom pogledu, gdjeđje pozivadio. Latinske pojmove nije za to duša boljela. Veselili su se, kad bi čuli, da koji naš čovjek izgovara koju riječ talijanski. Makar i da pse, samo da je to u talijanskim jezicima. To je rek bi danas njihova misija. Vjera je kod toga za nje sporedna stvar, a čudo-rednost naroda deveta im briga. Čim je narod nečuđorednji, brže će ga kano nadrođi nestati. Tko će da iz ustiju talijanskog popa čuće riječ božju, riječ ljubavi, riječ mira nek se prije potalijanči. Inade: ne bilo ga!

Takvim se eto prikazuje poslanstvo latinskog svećenstva među našim ukom, navlastito u porečkoj biskupiji. Razmahala se latinska družba i dala se na posao raznarodjivanja naše čeljadi, u crkvi i van crkve, osobito pod biskupovanjem Flappa. Sve joj je tamo dopušteno, nicesa se ona ne boji, pred nikim ne zaca, jer znade, da će biti u milosti biskupa, samo ako se iztakne u raznarodjivanju našeg puka. Uz-treba li, biskup će ju uzeti u obranu i pred svjetovnom oblašću. Ali uvjet je jedan: potalijančuj Hrvate!

E'o nam Tara. Nekoč bijaše to glagoljska župa. I dok je tamo župnikovao naš starina Koraca nije se u onoj crkvi inače propovjedalo i molilo, nego li hrvatski. A narod bio dobar. Ali u očima oblastnika činio je zlo za to ga bacilo u mirovinu. Odi onda se u tarskoj Crkvi nije više čula hrvatska riječ. A kako je tamo danas

sa nabožnošću i čudorednosću neka govorili prava crkva i sudbena statistika.

Eto nam Vižinade. Na onu župu molilo je i je i jedan hrvatski svećenik, imajući u sebi većnu župljaničku izborniku. Ali ga je biskup, premda vrstna i dostojna ravnati svakom župom, izključio iz načelnika teku bude pučanstvo primorano izabratati talijana, a da ga pak ovaj iznarođuje. To se je i dogodilo. A sada naši Ferenc Božje Polje u vižinadskoj župi samo hrvatsko pučanstvo, ili nek se poturje ili nek se potalijanče. Onaj naš od izbora izključeni svećenik, napisao onako u naglosti biskupu pismo i reče mu, da nije katolički. Mislite li, da je onog našeg svećenika zaobiljili zato kada glava? Nije niti vlas od glave, kamo li bi glava. Naprotiv. Dobije je drugu župu, koju sam biskup podijeljuje i u kojoj je izključena mogućnost bilo govoriti, jerba ma je hrvatski tudi jezik. U ostalom njegova glasa ne čuju nikad niti njegovi talijanski župljani, i rbe nekad ne propovjeda. Upravo kosto njegov kolega ovdje u Puli, župnik Pavani. Niti znajući da hrvatski, niti propovjeda kada talijančki. Divni odnosnici, zar ne? Daje Stolne crkve. Svaka ima svoga župnika. U običnim župama ima veliki broj Hrvata, koji se sa svojim župnikom ne mogu razumjeti, jer im jezik je poznat. Ne sumo. O i župnici nikad ne lamaju hlijeb riječi božje niti svog župljaničan talijanske narodnosti, jer su za to nesposobni. A ipak ih je biskup Flapp ne samo imenovao, nego ih je uvek drži na čelu onih župi, makar da bi imali biti po svim kanonskim pravilima s mjestima maknuti. Ali su za to dobrati talijanizatori.

Eto nam Labinaca. Mi hvatalimo za dusu dekanu Stolnog kapitola u Poreču preč. g. Pakovića, nek nam kaže: kako je on tamo svojedobno propovjedao i obavljao ostale službe božje? A kako je tamo danas? Ili za se je onamošnje pučanstvo moglo preteći poitalijančiti, da se u crkvi polatinji? Ali je za to Babudri u peclotore bujući kanonik Stolnog kapitola, jer je vrstan talijanizator. Ne mari da piše povjrst po-rečke crkve, u kojoj se nalazi stavak što mirisi po herzei, kako je to u svoje doba bio hotio ustanoviti list "L'Amico". Dosta Flappa, da Babudri potalijančuje. Drugo nijemi i ne treba.

Eto nam Žbandja, gdje je porečki Kapitol namjestio župnikom nekog Francu, k jega je prošlost u prošlosti i koji se sada bavi više ljetničtvom, nego li svećeničtvom. Ali jer je napisao knjige o ligijeniji i poslao ju na poklon Nj. Veličanstvenom kralju Italije, a ovaj se na daru uljedno zahvalio i zahvala bila odmah sutradan održana u "Il Piccolo", eto župnika Francu u milosti bi-kupa Flappa, veselog što se je jedan od njegovih župnika prodio pred slicem kralja Italije. A pučanstvo u Žbandaju sluša Francu gdje propovjeda, a da mu — kako znade lijepe hrvatski govoriti — ne razumije ni slova. I tako to ide redom od njegovih župnika prodio pred slicem kralja Italije. A pučanstvo u Žbandaju sluša Francu gdje propovjeda, a da mu — kako znade lijepe hrvatski govoriti — ne razumije ni slova. I tako to ide redom u Funtanama, u Montriju, u Baćvama, u Novoj Vasi, u Visušanu itd. itd.

Laučić je godine kamenik Orlando pozakonio par njih u Stolnoj crkvi u Poreču, pa, kako su to bile hrvatske stran-

ke, upravici im odnosne upite u hrvatskom jeziku, kako to propisuje rimski obrednik i kako se to od starine običavalo u onoj crkvi sa hrvat. strankama. Preli tomu duga galamu porečka liberalna općina, a biskup Flapp pokorno poručio Ohćini, da se toga neće nikad više dogoditi u St. Inej C. s. A onamo se prije u onoj crkvi ne samo vjedavalo, nego i krstilo i podučaralo i dodao propovjedalo u hrvatskom jeziku. Ali tako je. Danas je u prečkoj biskupiji injeradnja jedino spasavajuća talijanstvo i kako smo to već više puta istakli, prae-sul i vikar porečke biskupije jest od vremena Flappovih talijanska Istarska Janta.

Porečka župa ima preko hiljad Hrvata. Ali ti Hrvati nikada ne čuju glas svoga pastira, župnika C. z. O i njima nezna govoriti, jerba ma je hrvatski tudi jezik. U ostalom njegova glasa ne čuju nikad niti njegovi talijanski župljani, i rbe nekad ne propovjeda. Upravo kosto njegov kolega ovdje u Puli, župnik Pavani. Niti znajući da hrvatski, niti propovjeda kada talijančki. Divni odnosnici, zar ne? Daje Stolne crkve. Svaka ima svoga župnika. U običnim župama ima veliki broj Hrvata, koji se sa svojim župnikom ne mogu razumjeti, jer im jezik je poznat. Ne sumo. O i župnici nikad ne lamaju hlijeb riječi božje niti svog župljaničan talijanske narodnosti, jer su za to nesposobni. A ipak ih je biskup Flapp ne samo imenovao, nego ih je uvek drži na čelu onih župi, makar da bi imali biti po svim kanonskim pravilima s mjestima maknuti. Ali su za to dobrati talijanizatori.

Prigodom zadnjih izbora za carevinsko vijeće došao je bio iz Poreča župnik C. z. u Rovinj, da nagovori tamošnje klerikalce neka bi glasovali za liberalce Cindusij-Giardi, jer da bi inače mogao lakko ostati izabranim Hrvat Leginja. I uspio je dobrim dijelom. Nasjeo mu rovinjski župnik Rocca, a da se ne zamjeri presv. biskupu Flappu, koji da želi živjeti u miru sa talijanskim liberalcima, gdje crkva sveta nad takovim mironom plati i jadikuje: eto u miru gorkost moja pregorka!

Za korizmene propovjednike dozivaju se u naše strane samo fratri ili popovi iz Italije. I nikad neće doći na njihovu propovjed, a da ne čuće spominjati: la nostra bella Italia, la nostra bella lingua italiana, il nostro etole italiano, la nostra costa italiana, il nostro Ital mare adriatico, i nostri santi d'Italia, la nostra bella Venezia italiana itd.

I isto je to tako sve tih, sve mirno bez prigovora, bez opaske s budu koje strane, isto je to: a gonsle volje! I već im se činilo da jadre put Italije tako lijevo, tako udobno, tako hitro, da su čistina gospoda u Poreču mislila te mogu nesmetano zavapiti u porečkoj Crkvi pri-godom javnog bogoslužja: O Marijo, sruj svoj pogled na Italiju!

Tu vero, felix Austria, gande et exulta!

Izlazi svakog četvrtka o podne.

Nedjeljni dopisi se ne vrataju n e p o d i s a n i n e tiskaju, a nefranirani ne primaju.

Predplata sa poštarnom stoj: 10 K u obče, 5 K za seljake, 1 K godina ili K 5 —, odnosno K 250 na pol godine.

Ivan carevine više poštara. Plaća i utužuje, s u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h, za ostali 20 h, koli u Puli toli izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u "Tiskari Leginja I dr. Via Giulia br. 1, kamo neka se naslovjuju u vaspisnim predplatama

Iz carevinskog vijeća.

U Beču dne 13. oktobra 1911.

U razpravu o skupci posrgnuli su na-pokon i gospoda ministri tečajem ovog dana. Prvi je uzeo riječ ministar predsjednik u sjednici od dne 10. o. in. Na po-četku odbio je oštре izraze vode socijalističke stranke Dr. Adi ra, koji se je ono-rio na Italiju zbog rata u Tripolisu. Od-bio je takodjer oštре izraze proti sudeima i ministru pravosuđa.

Prelazi zatim na samo pitanje skupoci-žveza. Skupoča, veli zakavila je ne-ame življene sredstva, nego još i više druge artikle, koji spadaju takodjer u životne potrebe. Nije istina, da vlasti taj rezultat dobrijenja blaga, jer ti nisu dosada bili obavljeni, a još kroz ovaj mjesec će biti dogovravljeni. Ti rezultati nisu pavoljni, jer je broj blaga kroz 10 godina pao za 35%. (Čiste! Čete!), i tek broj svinja i peradi je razmjerno znatno p rasao.

Vlast se je uputila u progovore s Ugarskim vladom, koji su privremeno prekinuti, te će se nastaviti sa konferencijama carinskimi i trgovackim referentima. Prema sporazumu sa ugarskim ministrom predsjednikom, ne smiju se, dok progovori traju, iznositi o njima potankosti (Povici socijalista: Tajni sporazum!) Ne, o tajnom sporazunu ne može biti govoriva.

Zast. Blaunkini: Samo nemojte dalmatinske željeznicu žrtvorati, ekselence!

Ministar predsjednik Gausch: Obzirom na ovaj poruk može izjaviti, da će vlast uveć čuvati austrijske interese, te da ni dalmatinske željeznice, ni koji drugi životni interes Austrije nije i ne će biti žrtvo-van.

Galicijski socijaldemokrat Daszyński polemlizira sa predgovornikom, odgovarajući mu, da socijalisti nisu krivi skupoči. Na-juje i na ministra pravosuđa, koji da je došao potajice naloge sudeima, da strogo sude demonstrantima iz Oslakringa.

U istom smislu govori i socijaldemokrat Smeral.

Ministar pravosuđa.

Na to uze riječ ministar pravosuđa Dr. Hohenburger koji neće govoriti o pozna-tom atentatu u parlamentu, koji atentat, da ga neće prestrašiti ni odvratiti od vr-senja njegove dužnosti.

Uzimaju u obranu sude proti napadajima socialista. Cijj demonstracija dne 17. pr. m. je dobar, ali su moralno odgovorni za izgredje oni koji su svjetlinu uzpaljivali. Socialisti htjeli bi pod svoj jarom skučiti i sude. Pruti osudi izgradnja nije bilo utoka. Starja vlast može po zakonu u-manjiti im kazan. Ministar zakljujuje pozivljuci socialiste da štede ugled i neodvis-nost sudsaca.

Ministar poljodjelstva.

Ministar poljodjelstva barun Wiedmann nabavlja potanko sve što je vlast do sada učinila za ublaženje skupoči, a što je već dobrim dijelom kazao ministar predsjednik Gausch.

vjeće je na zauzimanje i inicijativu baš skoj gospodi u Puli toliko žuri s ustrojenoga „odbora“ izabralo priredj jući odbor za ustanovljenje muzejskog društva; tako je i „odbor za prosvjetu“ bio prvi, koji je pružio misao, da se ima stogodišnjica biskupa Dobrile proslaviti njegovom spomenu dostoja.

U početku svojega nastupa manjkalo je odboru finansijskim sredstvima i velike akcije oko popisa naroda nebi se bilo moglo izvesti, da mu nisu priskočili u pomoć narodni zavodi i korporacije, koji su se oduzvali svojoj narodnoj dužnosti.

Novčani promet odbora iznenađao je u prošloj godini K 1028-63, prihod bio je K 1079-93, razvod K 748-70, tako da danas još razpolaze odbor sa K 331-23 go-tovine.

Ako bude odbor isao po putu, kojega je izabrao i s onom energijom, koju je pokazao u prošloj godini i kod kulturnoga rada ustrajao, razvit će se do jednoga izmed najvažnijega faktora u našem javnom životu. Stoga se nadamo, da će svi oni, kojima je na srcu napredak našega naroda u Istri taj „odbor“ moralno i materijalno podupirati.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

„Ungaro-Kroata“ i hrvatski jezik. Gospodine urednic! Vaše pritužbe u „N. Slogi“ protiv jednojezične talijanske tabele na agenciji „Ungaro-Croata“ u Puli nego da nisu ništa koristile. „Ungaro-Croata“ ima tvrdu kožu. Ili moguće misli, da je tim stekla pravo, da vredja naš narod, sto u naslovu nosi hrvatsko („Croata“) ime, i što je u nj uloženo mnogo hrvatskog kapitala. No „Ungaro-Croata“ ljuto se varu, ako misli da je ne čemo znati prisiljiti da postupe naš jezik, kao što smo znali prisiljiti i iste c. k. oblasti, da moraju u Puli postovati hrvatski jezik. Ako je „Ungaro-Croata“ sada jedino parobrodarsko društvo koje podržaje svezu s Rijekom, moglo bi se to juko brzo promijeniti.

Da vidite, kako su malo pomogle Vaše lanjske pritužbe, čujte ovaj najnoviji slučaj, pa da se uvjerite, da „Ungaro-Croata“ ne samo što ima jedino talijanski natpis na svojoj agenciji u Puli, dok su n. pr. table: Lloydove, Dalmatiae i Dubrovacke plovidbe dvojezične, ona u svojoj agenciji zaposluje isključivo takve osobe, koji hrvatski ni riječi ne znaju. Još sam lanjske godine bio jedumput u agenciji i htio činovnika nešto pitati, ali nezna ni riječ hrvatski. Pred dvadesetak dana opet sam imao nešto posla u agenciji i nadjem nekog debeljana, kojemu je hrvatski jezik, što i meni kineski. Srijedu dne 11. t. m. bio je ovde na putu jedan moj kolega pravnik u Zagrebu. Podjemosmo u agenciju, da pitamo u koji sat putuje parobrod za Rijeku; ali neko golobrdo momče ne razumije ni riječi hrvatski. Meni je već dozigradio te rekoh nekoliko ostrih tom go-spodiciću i odlučih iznijeti to u javnost, pak da vidim, hode li sto koristiti.

Deputacija grada Pule u Beču. Prostoraća cedna boravio je u Beču načelnik grada Pule Dr. Vareton s nekojim drugovima, koje je predveo zemaljski kapelan Dr. Rizzi ministru pravosudja Dr. Hohenbergeru radi ustrojenja okružnog suda u Puli. Ministar je deputaciju saslušao i obećao učiniti što i koliko mu bude moguće a da se zadovolji želji i molbi puljske deputacije. Dr. Rizzi dokazivao je ministru, da radi ustrojenja okružnog suda u Puli netreba izjaviti zemaljskog sabora posto su se obje saborske stranke očitovala za to ustrojenje. Ministru predložio je i osnovu kako bi se imalo zaokružiti djelovanje tog suda t. j. koji c. k. kotarski sudovi bi imali podpasti pod okružje novoga suda.

Cudno nam se čini, što se sada talijan-

njem novog okružnog suda pošto znamo, da je carska vlada već pred 15 godina pitala zemaljski sabor Istre da se izjaviti da li imati okružni sud u Puli ili ne. Talijanska saborska većina je taj i sve daljnje slične upite carske vlade jednostavno bacala u arkiv.

Drugo je čega nemamočemo odobrili, da se je deputacija prei ministrom pozivala i na izjavu hrvatsko-slovenskih zastupnika na istarskom saboru t. j. da su i oni za ustrojenje novog okružnog suda u Puli te da radi toga netreba će, ati na odluku zemaljskog sabora. Ako je tomu tako, onda bi bilo morala ta sl. deputacija bar iz pristojnosti upozoriti naše zastupnike u Beču i eventualno pozvali ih, da njoj se pridruže pak da složno i skupno izrade kod ministra pravosudja za sto brže ustrojenje takvog suda. Ali talijanska gospoda iz Istre traže naše zastupnike samo onda, kad im to konvenira ili kad nemogu bez njih nista opraviti kao što n. pr. u pilniranju istarskih željeznicu.

U poslu ustrojenja okružnog suda u Puli držali su, da im netreba ni sarjeti ni podpore naših zastupnika pak da mogu kasnije kazati: eto, mi smo sumi izposlovali ustrojenje okružnog suda u Puli.

Neka bude tako, ali neka gospoda znaju, da taj sud ne će biti ustrojen baš onako, kako to oni željeli i predlažu.

Još o postupku bliskupa Flappa u Ližnjantu. Mi smo očekivali da će talijanske novine odmah lažno prikrati ostale pak bliskupu Flappu u Ližnjantu. Tako ovdješnji „Il Giornalotto“ obsjenjuje sebe i svoje lažu, da su pjevači u Ližnjantu na grožnju biskupovu da će ih tužiti ako budu pjevali hrvatski, podeli tad pjevati latinski. To nije istina. Isto tako nije istina da su pjevači da tada pjevali u crkvi samo latinski a tek prisutnost biskupovu da su bijeli upotrebili za potvrditi hrvatsvo u crkvi. To ne, nego su biskupu, fanatičnom Talijanu, bijeli dokazati, da ne dopuštaju niti jednom biskupu tjerati talijansku politiku u svojoj crkvi.

Kako jo dražestan taj „Giornalotto“. U broju od petka bavi se ovdješnji list kamorre i plesnoj školi našeg Sokola. Tuži se, da tu „egzotičnu školu“ (pa da nisu „egzotični“ ljudi kamorre) pohadjuju mladići i djevojke talijanske narodnosti. Time se grozi kamorriuo glasilo talijanskim srćem i preporuči „boljem“ dijelu talijanske mladosti da takave primi za vrat i baci napolje iz svojih društava. Na utjelu kamorraša javljamo, da plesne škole Sokola pohadja vrlo malo mladića i djevojčica talij. roda, a među njima više takovih, kojima su djedovi bili Hrvati. Da pak ti puhne naše plesove, znak je, da su naši plesovi skladni i pristojni, te nisu na njima ni mladići ni djevojke povredljivani u svom studu i časti. Tim prigovorom se kamorriuo glasilo kako posjeklo, priznavajući indirektno kakve su sva vrsti „pudel-bale“, „boljeg“ dijela talijanske mladeži, da sami njihovi sunarodnjaci bježe od njih, — i kako nam sami pripovijedaju — sa ne baš laskavim razloga po talijanske „pudel-bale“. Na naše plesove dolazio bi još mnogo više talijanskih mladića i djevojčica ali se ih ne pušta, da se tako neprevrti i naše plesove i kojekakve „pudel-bale“, pak se u naše plesove pripustaju samo bolji i bizariji mladići i djevojke svake narodnosti.

Iz Premantura. Početkom ovog mjeseca bio je postavljen na ovdješnjoj školi hrvatski natpis „Pukča škola“. Taj je natpis bio našim šarenjakom trn u oku.

Oni bi bili svakako bijeli, da na onom mjestu vide nesto drugoga, n. pr. „Scuola popolare“, ali kada im to nije bilo moguće, odluče, da izbace i hrvatski natpis.

Upute i nalože svojoj djeci, što imaju da čine. Ova se jedne večeri složi, i složnim silama udare na pročelju školske zgra-

de gdje je bio natpis. Kamenje i blato letjelo je na zid i u prozore. Kada su misili, da su već gotovi, otidju svojinu kućama sasvim zadovoljni i uvjereni, da su počinili veliko junastro, kakvog Premantura još nigdje nije vidjela. Drugog jutra bili su sasvim nezadovoljni naši po-priči vidići, da je natpis ostao čist, a da je samo naokolo zid poštrapan blatom (po dječju). Kad je to video Štor T... npucaje od jada, kleo se i prijetio ne-dužnom natpisu, da se je sve od straha treslo.

I zbilja jedne noći nestane hrv. natpis, kaša da su ga štrige odnesle. Valjda ih je pri poslu opomenuo pjevac, da se približava zora, a one od straha pobijegle putišti na školi tri slova: — ola —. „Ola“ rada su poprili zadovoljni. Divi im se sva premanturska deljina, jer su se pokazali velikim junastima, učinili su ono što nisu mogli da neću djeca. Živjeli!

Mi im za sada samo spominjemo poslovici: „Radite kako čete, ali ne čete dokle čete“. (Čudno nam je pak da par propahe i danguba nažderanih i naložanih od talijana mogu takva sta počiniti nekužnjeno. Zir ne ma u Premanturi ljudi koji mogu učinili red, kad to neće oblašiti?) *

Sapuće se po Premanturi, da misle Talijani (?) i poprili sukljeni u „Unie“, olvoriti djeće zabaviste, te već zato i prave nekakve polipse.

Premanturci, Hrvati, čuvajte se tih ljudi, da im ne nasjdnete. Dal-ko od njih!

Naš Nečulik. Upozorjujemo sve naše u Puli i okolici na egals u današnjem broju narodnog lječnika Dra. Dragutina Ciotića.

Krčki kotar:

Vrbnik 14. oktobra. Javljamo Vam ugodnu vest, da je naš vodovod končano dogovoren i jučer svečano blagoslovjen. Tako smo imali jučer u Vrbniku veliki blagdan. Taj dan, koga nećemo nazvati velikim i koji će ostati neizbrisivim slovima upisan u spomenovu grada Vrbnika, ispunili se jedna od naj prečih potreba i davno očekivana želja. Da to velevožnje djelo ostane još živje i dublje u pameti cijelom prečanstvu te ga od koljena do kojena pričaju svojim potoncima, pozvala je našu občinu svečanom činu presvetelog krškog bi-kopa g. Dra. Antuna Mahnića, koji se je pozivu svom pripravnosu ljužbeno odzavao. Presvj. g. biskup desao je oko 8 s. jutrom kočionju do polja, gdje ga je dočekao mnogobrojni narod sa odašlanstvom občine, te vladinog i poduzetničkog inžinjera, odakle podjose svr pješice do izvora Roveznika i Grabrovnika otkud bistra voda snabdjeva cijelo mjesto. Tu je presvj. biskup svećanim načinom blagoslovio vodu i izgradnju nakog čega uputile se u mjesto preko kojega podnese u dugom obliku pješevanje Velike Litanije, sa presvj. biskupom na čelu, u veliku crkvu, gdje se je odjavljalo „Tebe Bože hvalimo“ na sretno izvršenom djelu.

Iza svećenog crkvenog čina bio je u Vitezovićevu Domu a u prostorijama „Hrv. Čitaonice“ serviran objed za 20 osoba, kojemu je prisustvovao i presvj. g. biskup. Tu se je izmjenilo više nazdravica obič, odborn, presvj. biskupu, inžinjirima i dr., koji su prisutni oduševljeno pozdravljali, osobito pak krasne i ljubocene rieči presvj. biskupa, kojima je odzavio i pozdravio prisutne. Oko 5 s. po podne odputovalo je presvj. biskup u Krk, koji je na odlasku bio burno pozdravljen od mnogobrojnog občinstva, koje ga je izpratilo dobro komad puta.

Istog dana pogostila je občina na svoj račun sve radničtv, koje je bilo zaposleno kod gradnje vodovoda.

Vredno je spomenuti još, da se za cijelo vrieme radnje nije dogodila nikomu ni najmanja nesreća, te je tako svoj djeļo naj-

srećno izvršeno. Vrbnik pak imade sada vrlo vdravu i dobru vodu svakomu tako rešu ispred vratiju, jer je podignuto više bunara, i to na Grohotu, za Sv. Ivan, na raskriju Gospoje, na placu, pred Crkvom, na Potoci.

Tim djelom je dakle u Vrbniku ovršeno jedno lijepo poglavje u knjizi napredka i blagostanja zdravstvenog, što neće ostati poslednje něgo čemo započetim radom koracati i dalje stazom prosvjete i napredka za podigneće duševnog i tjelesnog blagostanja. *

Javljamo ujedno, da se osnovalo ovđe „Vatrogasno društvo“, za koje se čuti da voda potreba, a osobito sada odkad imamo lepi vodovod društvo se pokazalo potrebljenim, da u svakom slučaju nesreće požara pripravio i brzo nastoji da zaprieti i odstrani veće nesreće.

Pravila društva su već potvrđena, te će se doskora sazvati konstituirajući skupština. Kako se vidi donio nam je vodovod već u početku jednu novu stečevinu na kerist i debrubit svih nas.

Produciranje ulaza u dragu od Punta Končića je odlučno. Kako nam javljaju naši zastupnici iz Beča, privredno je ministarstvo finančija na ukupni trošak od K 137.000, u koji će se uraćunati pri-nos općine (ili općinara) sa K 16.000, tako da država daje 121.000 kruna!

Voloski kotar:

Glavna skupština „Djakečkog pri-pomoćnog društva“ u Voloskom Opatiji obdržavala se je u subotu na večer u kom. realnoj gimnaziji u Opatiji. Prisutno je bilo više članova i prijatelja društva iz mesta i okolice. Iz odborskog izvještaja vadimo sljedeće zanimive podatke: Društvo je bilo osnovano 10. veljače 1910. Započelo je poslovali pravo istom početkom prošle školske godine. U ovoj prvoj državnoj godini upisalo se je u društvo 99 članova i to: 29 utemeljitelja, 32 redovita, 38 podupiraleža. Utemeljitelji su uplatili do sada svetu od K 1775, ostali članovi svetu od K 451 — Društvo je društvo u to doba primilo u iznosu od 2361-89 kruna.

Odarova spominjemo: Posuđilnica u Voloskom u dva puta K 1100, Dr. Gjuro Červar, odvjetnik u Voloskom u dva puta svetu od K 600, Klub XIII. u Voloskom čisti prihod od zabave za društvo K 348, občina Kastav potporu za godinu 1909. K 100, občina Veprinac podporu za god. 1909 K 100. — Cijeli je prihod bio u ovoj prvoj državnoj godini K 4587-89.

Izdalo se je za to vrijeme K 947-02 od kojih ūđpade na podporu učenicima K 755. Potpore dobile učenici ili u knjigama, ili u odjelu, ili u školarini, ili u voznoj karti za travnaj iz Opatije do Lovrana.

Gulova a blagajnu ili učenje u školu imade sada K 3640-82.

Iz Lovrana pišu nam. U zadnje dane dolaze ovamo radje visoki goati nego li u susjednu Opatiju, gdje obično sve vrvi od židova bečkih i madjarskih. Onomadne hio je ovđe madjarski ministar predsjednik grof Khuen Hedervary bivši — gorki usponene — ban hrvatski. Istodobno bario je ovđe i hrvatski ban Dr. Tomićić sa odjelinom predstojnikom Chavramom. Novine smisile, da su inači ti madjarski i hrvatski državnici čestili dogovora.

Sada se nalaze ovđe madjarski ministar Lukacs, koji je odsao u svratištu „Lovran“. On je amo došao iz Rike gdje ga na kolodvoru dočekase pr. d. stojnići oblasti a na čelu im riečki guverner grof Wickenburg.

Željeznica Lovran-Učka. Ministarstvo željeznica produžilo je za jednu godinu gradjevnom poduzeću „Union“ u Beču po-vlasticu za tehničke predrađije za gradnju željeznice na zube iz Lovrana do vrha Učke.

Porečki kotar:

Iz Novak kod Motovuna. Kako se vidi iz cijenj. Vašeg lista po svim se stranama Istre sve to više budi i osvješćeće naš narod. O Motovunskim Novacima rijetko se je kada štogod pisalo. Pa to je i razumljivo, jer ovđešnji narod nije imao do ove godine škole. A gdje škole nema znamo kako je. Sada se pak možemo i s njom pohvaliti. Nu nije dosta da imamo samo školu, već treba da imamo i dobrog učitelja, koji ne će zatiti ni vremena ni truda da našu djecu dobro uzgoji i da nas kulturno podigne. Mi se nadamo, da će se naš g. učitelj zauzeti svom dušom, te mu želimo puno uspjeha. Da se ovđešnji narod a osobito iz Novakše okolice što više osvijedoci kako je škola korisna i veoma potrebna, obdržavao je naš g. učitelj u nedjelju 15. t. m. vrlo uspješni prvi roditeljski sastanak, kojem je prisustvovalo mnogobrojno občinstvo.

Dva sumnjava slučaja bolesti u Taru občina Poreč. U sredu večer obolila je jedna osoba u Taru na sumnijivoj bolesti. Ta je osoba umrla drugo jutro. Liečnicima se je ta bolest i smrt činila sumnjivom le su mrtvo tijelo razudili i ustanovili, da je zbilja ta osoba oboljela i umrla od kolere. Odmah bijahu poduzeti propisani koraci, da se bolest dalje ne širi; ukućani umrli i svi koji su došli s njim u doticaj, čuvani su od oružnika, da nemogu iz kuća. Na istoj bolesti reč bi, da je oboljela još jedna osoba. Bolest je donešena u Tar iz susjedne Italije (Svako nam dobro dolazi iz Italije !! Op. korr.) na jedrenjaču, koje dolaze tamo kreći kamenjem za luke radnje.

Prošli utorak umrla je od kolere u Poreču jedna osoba. Porečanima ta kolera da nije zazorna jer je iz Italije!

Koparski kotar:

Iz Koparske pišu nam: Sjedali čete se g. uređnici kako smo Vam se iz ovog kotara više puta pritužili na bivšega upravitelja naše političke oblasti kao predsjednika c. k. kolarskog školskog vjeća, da pusti vladati i raditi Talijanom što i kako im je drago u rečenom vjeću. Koliko ste puta iztakli kako je u tom vjeću absolutni gospodar g. Dr. Bennati, koga ste svičim čitateljima više puta predstavili kao političkog poglavara. I nebijase nikada prigovor, opravdanja ili izpravaka na one vesti il tвrdo. G. Schaffenhauer i Šijor Felice spravisa lijevo sve u žep jer su znali, da je bilo sve rečeno, pravo i istinito.

Ali na žalost nije ni danas mnogo bolje ni na kotarskoj oblasti ni u kot. školskom vjeću. Gospoda su možda od tada postala njesto opreznija i lukavija, ali od staroga Slendrijana ostali su mnogi tragovi.

G. kolarskomu poglavaru neće i nemože nikto zamjeriti što obci i što žive u tjesnom prijateljstvu sa najradikalijim talijanskim kolovodjama, koji ljube inače svaku c. k. javnu oblast istom ljubavi kao što ljube i naš narod. To je stvar odgoja i ako će osobnog gusta. Ali ako im je to slobodno i dozvoljeno, nebi imalo biti dozvoljeno ni njemu, ni nikomu javnom činovniku izkazivati više prijaznosti i sklonosti do talijanskog građana nego li do slovenskog seljaka, više ljubavi i prijaznosti do talijanskog gospodina nego li do našeg kmeta — siromaha. Takovo bo držanje radja nemir i nestugu među stanovništvo grada i vanjstine i proizvadja nepouzdanje il čak i mržnju do javnog činovnika, koga se smatra pristranim i ne pravednim.

Da se povratimo na školsko vjeće moramo izteknuti nepobitnu činjenicu, da baš radi nemara ili nereda tog vjeća, osobito školskog nadzornika nisu naše pučke škole na onoj visini, na kojoj su talijanske pučke škole ili na kojoj bi morale biti. Biti će

ovđe ili onđe nemaran učitelj, biti će da neima uzgojnih sredstava, biti će da ima odvise djece ili slabe prostorije itd., sve to rado priznajemo, ali usprkos tomu morao bi biti napredak u našim pučkim školama bolji i veći kad bi naš školski nadzornik točnije, ustrajnije, marljivije i pozitivnije svoje dužnosti vršio.

Priznajemo rado, da mu je vrlo težko živjeti odjeljeno od obitelji, da je silno zaposen kao veleposjednik i da ga volja i želja vuće i drugamo, ali radi svega toga škola nesmisla da tri i da naša djeca iz nje izlaze neuka il nedostatno podučena. Kad bi on n. pr. u uredu radio onoliko, koliko radi njegov talijanski drug, il kad bi nadzirao onoliko i onako naše škole, kako i koliko to čini taj njegov drug, tada bi se stalno i napredak u našim školama mogao takmiti sa onima u talijanskim školama. Medutim to mu je jedno i drugo nemoguće dok bude svake sedmice 2, 3 i 4 dana odsutna iz kotara i pokrajine radi obiteljskih posata i dok bude drugi — kake zlobni jezici kažu — zanj spise rješavao.

Nikto se dakle nečudi što se čuje glasne pritužbe, da se više puta na kot. poglavarsku nenevjade ovog ili onog referenta (koji se valjda oslanjaju na uplinje rodbinske sveze) i da valja dugi čekati na rješenju pojedinih pođnesaka. Tim nemaricima neće uvjek vrijediti: izpirka, da ne imaju dostatnog osoblja pisarne, da ne imaju prepisali ili preštamplati itd. itd., jer uzprkos takvom pomanjkanju radi jedna od glavnih daktilografsica, za vrlo dobru plaću, samo 3—4 sata na dan, dočim rade sve ostale sav dan budava ili skoro budava. Ovu povlašticu ili protekciju nemaju da shvatimo.

Imade dakle na našem kot. poglavarsku više toga, proti čemu bi se moralno govoriti i pisati, ali za sada neka bude samo ovo u nadi, da će se onaj, koga se ovo tice, sjestiti one: mudrom i jedno oko dosta! Nepitajte tko, nego sto!

Razne primorske vesti.

Revizija popisa pučanstva u Trstu. Nastojanjem slavenskih tršćanskih rođajućih okupljenih u političkom društvu „E-dinost“ našlo se je c. k. namjestništvo u Trstu prinukanim, da obnovi djelomične popis pučanstva u Trstu t. j. da provede reviziju onog dijela gradjanstva, koje se je na popis magistratskih plaćenika pritužilo i koje bijaše od tih plaćenika ružno prevareno. Putem javnosti doznao su oblasti, da su magistratski plaćenici, nazvani popisni komesari na desetke hiljada tršćanskih Slavena preko noći u čistokrvne Talijane pretocili te nisu mogle od manje da se ta službenaa fizička i fizička nepopravljiva.

C. k. namjestništvo imenovalo je dvije komisije od službenih osoba, koje su imale pregledati sve one popisne listine, za koje drža da su izkrivljene ili za koje su doznaće, da su ih magistratskih komesari samovoljno popunili ili izkrvili. Te su komisije uredovali u dvim prostorijama grada kamo je mogao svaki gradjanin, da se uvjeri i da li su podatci o njegovom popisu valjano uneseni. Te su komisije radile preko mjesec dana i kako se čuje biti če brzo svojim radom posve gotove. Slovenski su listovi u Trstu doznaли, da su te komisije pregledavajuć popisne listine, nabrojile za 20.000 Slovenaca u Trstu i okolicu više nego li su ili bili nabrojili magistratski plaćenici i fizička i fizička nepopravljiva.

Ako se pomisli, da ova komisije nisu pregledale sav popisni elaborat, nego samo jedan dio t. j. onaj, o kojem se je sumnjaljalo, da nije točno ili posteno proveden

bio, tada će se doći lako do zaključka, da bi broj Slovenaca u Trstu poskočio još za mnogo hiljada kad bi se sav taj popisni čin pregledalo i popravilo.

Tršćanska je kamora htjela umjetno utuci bar ovih 20.000 Slovenaca, što nijе nje pošlo za rukom; ugrabila ih je dođe mnogo hiljada, al i bar ovi spašeni. Kašto su posjupale gradske oblasti u Trstu kod popisa pučanstva sa Slovenscima, tako su radile i talijanske ili talijanske občine Istre sa Hrvatima i Slovenscima, koji se nalaze u rečenih občinah. U svih občinah pol. kotara Poreč, Pula, Kopar, Lošinj itd. s kojima upravljaju Talijani, a kojih imade velik broj našeg naroda, ukrali su nam talijanski popisni komesari na hiljade i hiljade naših ljudi, koji se nisu znali ili mogli oprijeti talijanskoj prevari. Kad bi se htjelo u Istri provesti pregled ili reviziju poslijeđnog popisa pučanstva od pravednih i poštenih osoba, spao bi veoma nizko sadašnji broj talijanskog stanovništva Istre, dečim bi visoko poskočio broj Hrvata i Slovenaca Istre.

Južni slaveni na carevinskom vjeću. (Izbori u odsjeke.) U sredini od 11. o. m. provedeni su izbori u odsjeke. Mladočesi su prepustili dru. Ravniharu, slov. liberalcu, mandate u trim odborima.

Između južnih Slavena izabrani su u odsječi slediće zastupnici.

1. Odsjek za državne činovnike (51 član): Dulibić, Gostinčar, Mandić, Vučotić;

2. nacionalno-politički odsjek (51 član): Graffenauer, Gregortić, Smolak, Spinčić;

3. bosanski odsjek (51 član): Ravnihar, Barbo, Binkini, Krek, Laganja, Prodan;

4. Željezništvo:ni odsjek: Spinčić, Laganja, Hladnik;

5. proračunski odsjek (51 član): Čingrija, Dulibić, Korošec, Šusterić;

6. željeznički odsjek: Binkini, Jare, Košec;

7. finansijski odsjek (51 član): Ivčević, Fon;

8. odsjek za poslovnik: Ivčević, Pogačnik;

9. obrtni odsjek: Čingrija, Jare, Mandić, Žitnik;

10. pravni odsjek (26 članova): Fon;

11. politički odsjek (51 član): Hladnik, Povše, Smolak, Roskar;

12. ūčinski odsjek: Ivčević, Žitnik;

13. socijalno-politički odsjek (51 član): Gostinčar, Benković, Krek, Tresić;

14. odsjek za socijalno osiguranje (51 član): Gostinčar, Krek, Tresić, Vrtošek;

15. naučni odsjek (51 član): Smolak, Spinčić, Jaklić, Vrtošek;

16. pravosudni odsjek (26 članova): Jare, Spinčić;

17. odsjek za osiguranje pomoraca (26 članova): Ravnihar, Rybar, Čingrija, Dušibić;

18. porezni odsjek (51 član): Vukotić, Povše, Šusterić, Pogačnik.

U obranbeni odsjek (51 član): Tresić, Pogačnik, Žitnik i Pisk u vinski odsjek, (26 članova): Ravnihar, Binkini, Laganja i Brenčić.

U odboru proti skupoći kojemu je predsjednikom zast. Mandić našao se osim njega zast. Binkini i Roštar.

Hrvatsko narodno pokrajiško kazalište. Uprava kr. zem. hrvatskog kazališta u Zagrebu želeći udovoljiti kulturnoj potrebi našega naroda u pokrajini, smatrali je za svoju dužnost, da osnuje jedno dobro uredjeno i u svemu osigurano kazalište za pokrajinu, pod naslovom: Hrvatsko narodno pokrajiško kazalište. Ovo će kazalište, crpeći moralnu i materijalnu podršku iz Zagreba, vršiti namijenjenu mu umjetničku misiju u svim većim gradovima naše domovine, te se ni u kom slučaju ne smije smatrati običnom putničkom družinom, nego kao jedan putnički odjel zem. hrvatskog kazališta, namijenjen pokrajini. Ensemble je sastavljen iz ponajboljih umjetničkih sila, a osim toga će i privaci zagrebačke pozornice izmjenjeno kao gosti glumili svoje po najbolje kreativce. Imati će na razpoloženje sav repertoar pojedinačnih domaćih i stranih igrica, kazališta iz knjižnice kazališta u Zagrebu. Konzervatori i scenarije biti će lakodjer podpuno obskrbljeno iz spremista zem. hrvatskog kazališta, te će u stazu die lovljati

prema rediji zagrebačke pozornice. Budući da je i sam književno-umjetnički vjeća oroga kazališta u rukama jednoga od naših odličnih dramatskih književnika, te je opravdane nade, da će ova najnovija narodna ustanova biti dostojna razsadača dramatskoga umjeća u pokrajini. Umjetničko osoblje sastavljati će gospodje: Lyanka Zlati, Bogdanova Milica, Hajduškovića Kata, Vučićeva Marija, Ambroževa Jelena, Dirova Milica, Nikolićeva Danica, Hrenjeceva Štefica i Haramica Milica; gospoda Marković Mihajlo, Nikolić Božidar, Lyanka Stjepan, Radović Aleksander, Hajdušković Nikola, Vučićević Ilija, Dir Rudolf, Ambrož Antun, Petrović Mašenka i Todorović Dušan. — Gostovat će izmjenjeno svrati zemaljskog hrvatskog kazališta u Zadru.

Za kandidate občinskog tajništva. U svrhu da se mogu praktički izvježbati kandidati za službu občinskih tajnika razvijao se Zemaljski Odbor natječaj na 4 podpore od 1.500 svaka za godinu dana, počinjući od 1. februara 1912 uz to:

- 1) da se nakon svršene vježbe kod občinskog ureda, kojeg će odrediti Zemaljski odbor, dobitnik podvrgne ispit, koji bi bio uveden od Namjestništva dogovorno sa Zem. odborom, pohadajući eventualno mjeseci tečaj dajnjeg usavršenja što će se držati kod Zem. odbora;
- 2) da se inačica molitelj (ili njegovi roditelji, ako on ne posjeduje ništa) — obvezati, te će vratiti pokrajini novce ako u ustanovljenom roku ne položi sa uspjehom propisani ispit, ili se, imajući prilike, ne posveti službi kod koje občine.

Molbe imaju biti podnešene Zem. odboru u Poreču do 15. novembra 1911. Natjecati se mogu austrijski državljanini, koji su navršili 18 godina, neporočni i telesno zdravi, neprirkornog čudorednog vladanja i koji mogu dokazati, da su svršili iz gimnaziju ili izu realku, ili da posjeduju u obće primjereno naobraženost, što će u potonjem slučaju imati da dočaku prijamnim ispitom kod Zemaljskog odbora.

Iz Amorike nam pišu: Dne 3. septembra t. g. vjenčao se u Chicago Franje Juslinić iz Garice (ob. Vrbnik) na otoku Krku sa gennom. Anom Kulja rodom iz Strij Souč iz Galicije. Na vjenčanju kumevali su Anton Sutić sa gennom. Fany Boš i Franje Plšić sa gennom. Barijon Pockaysa. Uz mnoge nazdravice mladencima nezaboravise svatovi na našu zasludnu Drugubu te sakupio za istu 4 dolara ili u našem novcu K 18:80. — Bog pozivi mladence i rođajuću svatove!

Jubilej novinara. Na 6. o. m. slavio je uređnik „Narodnog Lista“ u Zadru g. Juraj Binkini četrdeset — godišnjicu svog novinarskog rada. Jubilarac primio je tom prigodom mnogobrojne čestitke, kojima se pridružujemo i mi.

Novi biskup Dalmaclje. Uslijed preukuću msgr. Dra Vicka Pulišića zadarskog nadbiskupom imenovan je šibenskim biskupom Dr. Juraj Carić, dosadanji posvećeni biskup Makarski. — Dne 29. t. m. bili će svečano ustoličeni za Splitškoga biskupa novoimionovan biskup Dr. Antun Gjivoje, bivši rektor središnjeg bogoslovnog seminaria u Zadru.

Njemačka provala u naše Primorje. Kako provala u Niemci ustrajno i živio u naše krajeve, pokazuju nam sledeće brojke. God. 1900 nabrojeno je u Trstu i okolici službeno 8880 Niemaca; god. 1910 već 9689 Niemaca. U Goričkoj god. 1900 bilo ih je 3498 a god. 1910 već 4488. U Istri god. 1900 bilo ih je 7076 a god. 1910 već 11.725. Ovaj neobični porast u Istri imade se pripisati razvoju ratne Luke Puli te pomorskim ljeđilištima u Opatiji, Lovranu, na Brioni, Portorose itd.

Ove brojke nalaze se u listu „Deutsche Erde“, u kojem se tuži neki Dr. R. pl. Pfandler, da se do sada neizpunje nade, koje su Niemci stavljali u novu državnu zeljevinu.

Gledje Talijana — čini mu se — da time položaj njihove većine u Trstu sve to težim radi pritisaka slavenske manjine te priznaje na koncu, da je taj gran upisan jedino na dosegivanje iz slavenskih zemalja koje ga obključuju.

Buduć
i odio
od na-
te je
na-
ndica
Umjet-
yanka
čić Ka-
Jele-
Hoch-
ospoda
yanka
šković
Aut-
provri
i pr-
Za-

ra. U
kan-
zapi
pod-
dana,
:

ob-
nalj-
koji
vor-
entu-
sto

od-
911.
ani,
i i
nog
svr-
da
ost,
do-
kog

im-
Ju-
ku-
iz
ku-
ny
on
en-
uz-
ra
po-

vio
g-
og
om
se

o-
r-
m-
o-
t-
ga
an-
og

ro-
če
i
to
oo
U
d-
u
te
i
e
u
a
re
e
u
u
u

e-
ro
ce
i
to
oo
U
d-
u
te
i
e
u
a
re
e
u
u
u

Vedri danci. Tako se zove najnovija knjiga pjesana za mladež od Josipa Milakovića. Knjiga je tvrdi ukoričena u kvartformatu, vrlo lepo ilustrovana te zgodna za učenje mladič. Josip Milaković je naš priznati pjesnik te su njegove pjesme našle uviek na slobodne priznanje. Ciena knjige je K 2, a dobiva se u nakladnoj tiskari Vogler u Sarajevu. Prodavačima i knjižarama 35% popusta.

Našim morem I našim krajem. Prđtim naslovom izdao je naš zemljak i omiljeni pjesnik Rikard Katalinić Jeretov knjižicu priča. Te nježne priče iz života naših ljudi uz naše more, pisane su pravom pjesničkom dušom te se čitaju slastno kô na dušak. Knjiga stoji K 150, a dobiva se kod pisača u Zadru. Preporučamo toplo ove liepe priče.

Zakon o ugarsko-hrvatskoj nagodi. Po izvorničnom izdao Dr. Ivan pl. Biničić, ravnatelj kr. zem. arhiva i kr. sveuč. profesor. Sa fotografijom smrtnom § a 66. Drugo izdvojeno i popunjeno izdanje. Zagreb. Načela la knjižare Mrtka Breyer-a. Cijena 60 fl. (Tko naputnicom ili u marke posalje 70 fl. dobiva postom franko dostavljeno.) Naručuje se kod nakladnika, kao i kod ostalih knjižara.

Petrove kapljice.

Dozvolom vis. kr. zem. vlade stavljeni u promet lijek nejnoviji i po lijep- ničkim stručnjacima prokušan proti svima bolestima: žudeca, crjeva, jetara, hubrega i sliznica. Što boljen je od samih svježih sokova, biljki i koronja, te se preporučuju svakome, koji bolju od slabe provale, razoli holi i grčeva želula i u crijevinama. Pomaze svakom u proti slaboj prohavji, mučnini, kromičnom kataru žudnici i crijevinama. Umiranje žive i okrepljuje cijeli organizam.

Cijena 1 bočica je 5 flira, u bočici smije s krovom, u bočici stoje 10 K franka pola. Dobivaju se samo u Ljekarni K. S. Petru.

FR. ŠULLERA
ZAGREB, Vlaška ulica ..

Prodaje se

krasno i umjetno izradjena slika koja predstavlja Isusa uz jef. cijenu. Slika je na uvid u tiskari Laginja i dr., gdje se doznaće i za cijenu.

L. STEFFANUTTI - PULA

Skladište pokutva, zrcala, slika itd.

Nemogući u ovo kratko vrijeme ra prodati svu zadnu pokutvu, prenesli smo naše skladiste pokutva, zrcala, stakla itd. u VIA KANDLER br. 26. Javljajući to vrlo pošt. čestvatu zahvaljujemo na susretljivosti i ppterijem. Kroz 44 godine, te se preporučamo i nadaju reku nositi i dosadanju sa svestrilični običajevaju pošlužiti post. čehem tvo u gradu i pokrajini sa svom točněšem dobroim i solidnom robom te umjetnom cijenama.

TVRDKA L. STEFFANUTTI.

Gospodja

koja drži do zdrave njene kože, osobito ako želi da nestanu lijeve piege i zadobiti i udržati ujenu među kožu i brelj put, umiva se samo sa illjansko-milječnim sapunom (Sleckenpfl-rid-Lilemilleh seife).

(Marka koju na palici od Segazze & Co. Iscrte i E.

Komad po 80 para. Dobiva se u svim likarnama, drogerijama i trgovinama parfumerija.

M. U.

Dr. Dragutin Ciotti

Bolestnički blagajne civilnih radnika c. i kr. ratne mornarice ordinira od 12-1. Via Epulo 30

Najizvrsnije i najbolje tambure pravi i razasilje

Prva sisacka tvornica tambura

J. STJEPUŠIN,

SISAK (Hrvatske).

Oslavljana na Parizkom izložbi 1900. godine na Milenci u Zagrebu.

Osim tambura i skladiba za ambure imaju razne glazbice, kao: gusle, citare, gitare, mandoline, harmonike, ocarline itd., za koje se sati po specijal cijen k se shikama.

Veliki ilustrirani cijenik široke svakomu franko i badava.

U istoj tvornici izlazi stručni tamburinski vjesnik, pod naslovom "Tamburica", koji donosi uz pouku i krasne tamburske skladibe, a stoji na godine samo s kruna.

GORICA PILA TRST

PIAZZA FORO

POZOR RODOLJUBI!

ALLOVKE

a čestit družbe sv. Cirila i Metoda dobivala se u

Uaginja i drug. u Puli ulica Giulia 1.

izdane od 2 do 10 para.

Sjetite se družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru!

Bogati izbor

gotovih odiela, ogriča, paletots za gospodu i decu.

NOVOST

Konfekcija za gospodje englezki zajamčeni nepromocivi ogrtač

Krojačnica I. reda

Ignazio Steiner

GORICA PILA TRST

PIAZZA FORO

POZOR RODOLJUBI!

ZAHTEVAVTE POSVUDA
:: NAŠE IGRAČE KARTE ::

"PIRINIORKA"

FRODAJU SE U PAZINU U KNJ-
ŽARI IVANA NOVAKA.

ALFA

brzi strojevi na paru za krmu
su najbolji!

Novi popravljeni sustav!

Čvrsta izradba podpunoma iz ko-
vanoga željeza i željezne ploče!

Treba se doručiti od Jeftinijih i točnjih pa-
nuta i vročina iz čevannog željeza!

Za tjevje je cienike!
Dopisuje se slovenski i hrvatski!

Donička zadružna Alfa Separator, Beč XII 3.

